

[Skatteministeren]

Efter lovforslagene ophæves charterafgiften, der foreslås afløst dels af en afgift af offentlig lufthavnsvirksomhed, dels af moms af rejsebureauvirksomhed.

Baggrunden for den foreslåede omlægning er, at charterafgiften har givet anledning til en del administrative problemer og kritik i den senere tid.

Den foreslåede afgift af lufthavnsvirksomhed skal betales af de offentlige lufthavne, dvs. lufthavne, hvis benyttelse til flyvning står åben for offentligheden. Afgiften beregnes på grundlag af det antal passagerer, der rejser fra lufthavnen til udlandet, og den mængde flybrændstof, der udleveres i lufthavnen.

Afgiften beregnes som 20 kr. pr. passager og 0,12 kr. pr. liter flybrændstof.

Afgiften påhviler således lufthavnene og er ikke en passager- og brændstofafgift. Brændstof og passagerer udgør alene beregningsgrundlaget for afgiften. Lufthavnene må altså selv afgøre, hvordan afgiften skal overvæltes.

Som et led i omlægningen har regeringen tillige foreslået, at der lægges moms på rejsebureauydelse, som hidtil har været undtaget fra momspligten.

Forslaget medfører, at der i overensstemmelse med EF-reglerne på dette område – 6. momsdirektiv – alene pålægges moms på rejsebureauydelse for rejsemål inden for EF-landene, medens den hidtidige undtagelsesbestemmelse for rejser til lande uden for EF og rejser mellem lande uden for EF opretholdes. Rejsebureauerne skal beregne moms af fortjenstmargenen (dvs. indkøb af flyrejse, hotelophold etc. kan fradrages). Fortjenstmargenen svarer til værdien af bureauets formidlingsydelse, og det er den, som skal momses.

Der skal også betales moms af rejsebureauydelse, som flyselskaber præsterer til eget brug i forbindelse med billet salg til destinationer inden for EF. Der vil ellers opstå en konkurrencefordrejning mellem salg af flybilletter fra rejsebureauer og luftfartsselskabernes detailsalg af billetter. Der er indledt en orienterende samrådsprocedure med EF-Kommissionen om spørgsmålet.

Det skønnes, at afgiften af lufthavnsvirksomhed giver et provenu på ca. 200 mio. kr. på helårsbasis. I 1992 anslås provenu til ca. 165 mio. kr.

Moms på rejsebureauydelse skønnes at give et provenu på ca. 50 mio. kr. på helårsbasis. I 1992 anslås provenu til ca. 38 mio. kr.

Charterafgiften, der foreslås ophævet, er for 1991 senest skønnet til 400 mio. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til de to lovforslag, skal jeg henstille, at forslagene undergives en hurtig og velvillig behandling i Tinget.

H. P. Clausen (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Omkostningstillæggets regulering, nyt pristal).

(Lovforslag nr. L 159).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Justitsministeren (Engell):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk tilslutning til EF-asylkonventionen.

(Beslutningsforslag nr. B 58).

Det foreliggende beslutningsforslag opfordrer regeringen til i den kommende folketingsamling at fremsætte de forslag til ændringer i udlændingeloven, som kan skabe grundlag for, at Danmark ratificerer denne konvention.

EF-asykonventionen indeholder regler for, hvilken stat der skal have ansvaret for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i et EF-land. Herved kan det undgås, at asylansøgerne bliver kastebolde mellem landene, fordi ingen vil påtage sig ansvaret for behandlingen af deres sag. Det undgås endvidere, at flere medlemsstater unødigt bruger ressourcer på at behandle samtidige eller flere efter hinanden følgende asylansøgninger fra samme person. Konventionen indeholder således formelle værnetingsregler, der svarer til det materielle 1. asylsøgningsprincip, som i forvejen følges af de fleste medlemsstater, herunder Danmark.

Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, tilsigter EF-asykonventionen ikke nogen harmonisering af den materielle asylret – dvs. reglerne om, hvornår man er flygtning. Den medlemsstat, der er ansvarlig